

INTRODUCERE

Dintotdeauna, creștinii au avut și continuă să aibă chemări deosebite. Aș putea spune chiar speciale. Această afirmație e relevantă și când e vorba despre implicarea lor în viața publică.

Au fost atenționați chiar de Mântuitorul că sunt cetățeni nu doar ai Împărăției lui Dumnezeu, dar și ai împărăției Cezarului. Apostolul Pavel a făcut la fel. În epistolele lui, el ne îndeamnă să facem cereri și rugăciuni pentru cei înălțați în dregătorii, dar și să le solicităm autorităților să ne acorde anumite drepturi și facilități pentru a ne putea trăi viața creștină în liniște și evlavie (1 Timotei 2:1-3).

Apostolul Pavel a împlinit principiile pe care ni le-a trasat. Când a fost nevoie, a solicitat ca drepturile lui să fie respectate de autoritățile politice din vremea lui. Când i-au fost lezate drepturile, nu a tăcut, ci a vorbit. A vorbit cu demnitate, eleganță, cu convingere și pasiune, dar, când a fost nevoie, și răspicat.

Ajuns în cetatea Filipi (Faptele Apostolilor 16), a descoperit acolo libertate religioasă pentru toate grupurile cetății, inclusiv pentru vrăjitori și vrăjitoare, dar nu pentru creștini. A fost întemnițat pentru că a propovăduit doctrina nouă a creștinismului. A folosit prilejul pentru a-și afirma dreptul de a vorbi în spațiul public și pentru a i se recunoaște acest drept pe picior de egalitate cu celelalte grupuri ale cetății. A solicitat, în termeni moderni am putea spune, să nu fie discriminat, iar credința pe care o propovăduia să nu fie marginalizată. În final, după abuz și întemnițare, autoritățile au recunoscut dreptul lui Pavel ca cetățean roman de a vorbi în spațiul public. La plecarea lui din Filipi, Pavel a lăsat în urmă

libertate religioasă pentru creștini, o libertate esențială oricărei societăți libere (Fapte 16, 35-40).

Cerând ca drepturile lui de cetățean roman să-i fie respectate, Pavel a făcut politică. S-a angajat într-un act politic din care au beneficiat toți locuitorii cetății.

În spațiul public, Pavel a fost o persoană politică, nu doar un vestitor al Adevărului. În multe lui discuții cu autoritățile, în special dregătorii romani și greci, și chiar după ce a fost bătut și întemnițat, Pavel a pledat pentru libertatea religioasă și de conștiință. A pledat în favoarea intereselor comunității creștine din vremea lui în raport cu autoritățile și cu celelalte grupuri sociale, etnice și religioase din Imperiul Roman. Nu doar le-a solicitat autorităților să-i respecte drepturile, dar le-a impus creștinilor să schimbe rânduiețile cetății pentru binele comun.

Aceasta este și chemarea creștinilor din zilele noastre: să urmărească binele cetății prin implicare directă în rânduiețile cetății. Să se informeze asupra lucrurilor care se petrec în cetate și să vegheze asupra vieții cetății. Să urmărească binele ei prin implicare. Să fie lumina, sare, înțelepciune, curaj și prudență în vremuri tulburi. Să fie puncte imuabile de reper în vremuri de confuzie. Să-și afirme punctele de vedere în relația cu autoritățile, asemenea lui Pavel în discuțiile lui cu dregătorul roman Felix din Faptele Apostolilor 24:24-26.

Comunitățile creștine din România au nevoie de călăuzire privind implicarea lor în viața cetății. Neimplicarea nu este o opțiune. Neimplicarea înseamnă abdicarea de la obligația creștinilor de a urmări binele cetății. Creștinii au o tradiție multimilenară privind necesitatea implicării în viața cetății. Ei dețin cea mai vastă experiență și doctrină a implicării în viața cetății cunoscută istoriei. Practic, nu există nici un singur aspect al vieții publice care să nu fie discutat în Sfintele Scripturi. Fie că e vorba despre economie, politică, viața socială, bunăstarea materială, îngrijirea medicală, caritate, educație, familie, viața de familie, instituții sociale, ele sunt toate explicit discutate în cartea de căpătâi a creștinilor: Biblia.

La acest tezaur divin se adaugă și scrierile Părinților Bisericii, ale exponenților Protestantismului clasic, dar și ale mișcărilor evanghelice relativ recente din toată lumea. La nivel colectiv, creștinii din toate confesiunile dețin un set de învățături perfect aplicabile fiecărei probleme cu care se confruntă lumea modernă. Pe acest fundal, și înarmați cu

acest arsenal vast de învățături și experiențe, creștinii pot face un aport semnificativ și decisiv la binele cetății.

De 15 ani îi îndemn pe creștinii României să se implice în viața cetății prin candidaturi la funcții publice, votând, exprimându-și punctul de vedere privind aspectele vieții cetății, și asumându-și o perspectivă creștină asupra societății. Însă am căutat să fiu și un model de implicare. Am muncit din afara mediului politic fondând mișcarea pro-familie din România, inițiind prima încercare cetățenească de revizuire a Constituției României prin referendum (Articolul 48) în 2006-2007, am fondat Alianța Familiilor din România, am candidat la alegerile europarlamentare din 2014 și 2019, iar în 2020 am fondat și un partid politic, Alianța Renașterea Națională, un partid de orientare creștină, conservator, de centru-dreapta.

Eforturile noastre comune nu au fost în zadar. Dar ele au scos la iveală și o realitate neplăcută în comunitățile creștine din România. Perspectivele noastre sunt divergente privind oportunitatea, dezirabilitatea, ori necesitatea implicării creștinilor în politică. Ca urmare, am cugetat de mulți ani la compunerea unor materiale în formă de carte care să le explice creștinilor că au obligația să se implice în viața cetății, că această obligație decurge din statutul lor de creștini, și că avem obligația să emulăm în acest sens comportamentul Apostolului Pavel în raport cu autoritățile publice din vremea lui.

Aflu că în iunie 2020 Family Research Council din Washington, D.C., a publicat exact ceea ce doream să fac pentru creștinii din România: o broșură scrisă de David Closson și intitulată *Biblical Principles for Political Engagement* (*Principii biblice pentru implicarea politică*).

Cu consimțământul autorului și al organizației lui, broșura a fost tradusă în românește și v-o oferim sub formă de mică carte cu titlul *Principii biblice pentru implicarea noastră politică: perspective, probleme și vot*.

Broșura a fost tradusă de Alina Bulugu. Îmi exprim mulțumirea și aprecierea față de munca ei și față de calitatea excepțională și impecabilă a traducerii.

Este nădejdea și intenția mea ca această mică carte să vă inspire să vă implicați activ în viața cetății, pentru binele comun și promovarea intereselor comunității creștine în spațiul public. Asemenea lui Neemia și oamenilor lui care aveau o mână pe zid și una pe sabie, creștinii

trebuie să aibă o mână pe Scriptură și una pe Constituție (Neemia 4).
Doar așa putem clădi o societate principială și un viitor sănătos pentru
comunitățile creștine, copiii noștri și România.

Dr. Petre Costea, Președinte, Alianța Familiilor din România

PRINCIPII BIBLICE PENTRU IMPLICAREA NOASTRĂ POLITICĂ: PERSPECTIVE, PROBLEME ȘI VOT

A doua ediție
De David Closson

Au creștinii vreo obligație morală sau biblică de a se implica în guvernare? Există o modalitate creștină de a ne implica în procesul politic? Au creștinii datoria de a vota, iar dacă da, ce principii ar trebui să-i călăuzească atunci când își exprimă opțiunea? Cum ar trebui pastorii să perceapă politica și cum își pot călăuzi bine congregațiile în timpul perioadelor de alegeri?

Creștinii din fiecare generație au dezbătut aceste întrebări. De-a lungul anilor, au fost propuse câteva modele și sugestii pentru implicarea politică și culturală a creștinilor.¹ Deși aceste propuneri diferă în câteva particularități, toate au același scop, și anume acela de a-i ajuta pe creștini să aplice principiile biblice la problemele morale care modelează și influențează lumea din jurul nostru.

În 1947, teologul Carl Henry i-a avertizat pe contemporanii lui postbelici că creștinismul istoric risca să piardă influența culturală datorită ezitării Bisericii de a aplica Evanghelia la „problemele urgente ale lumii”.² În vremea lui Carl Henry, mulți evanghelici erau tentați să se retragă sau deja se retrăseseră din viața publică. Drept urmare, evanghelicii deveneau tot mai tăcuți cu privire la relevanța socială a Evangheliei. Această retragere, după cum s-a temut Henry pe bună dreptate, i-a

comunicat lumii că creștinismul nu putea să facă față celorlalte ideologii. În loc să se retragă, Henry i-a încurajat pe creștini să se implice în viața publică, aplicând principiile de bază ale credinței lor în toată paleta de probleme despre care vorbește Evanghelia – inclusiv guvernarea și politica, domeniul care determină în esență viața publică a oamenilor.

Din fericire, mulți creștini de la mijlocul secolului XX au urmat îndrumarea lui Henry, căutând să se implice activ în lume. Totuși, creșterea secularismului și respingerea eticii sexuale creștine de către revoluția sexuală au dus la împingerea constantă a principiilor biblice la periferia vieții publice, de-a lungul ultimelor decade. Prin urmare, nu este surprinzător faptul că creștinul de astăzi este neinformați sau confuz cu privire la felul în care credința sa ar trebui să influențeze implicarea lui publică.

Și mai mult, trăim într-o perioadă de polarizare politică acută, exacerbată la fiecare tur de alegeri de un potop de spoturi publicitare ale candidaților pe fiecare platformă de comunicare. Din nefericire, tonul toxic, cât și natura extrem de partizană a sistemului nostru politic îi descurajează pe mulți credincioși de la studierea a ceea ce spune Biblia despre guvernare și de la a se gândi la felul în care credința ar trebui să influențeze perspectiva lor despre politică.

Unii afirmă că creștinii trebuie să fie prudenți în ceea ce privește asocierea prea apropiată cu oficiali aleși sau cu partide politice, deoarece riscă să combine responsabilitatea Bisericii cu cea a statului.³ Ei întrebă: dacă Dumnezeu este suveran și controlează inima împăratului (Proverbele 21:1), de ce să riște să compromită mărturia creștină, implicându-se în ceva care provoacă atâta discordie? Alții susțin că credincioșii trebuie să fie alături de politicieni și partidele politice. Ei afirmă: de vreme ce politica este atât de importantă, se merită să investim resurse semnificative în educarea și mobilizarea congregației pentru implicarea în activitatea politică.

Care dintre abordări este cea corectă? Ambele au intenții bune. Totuși, dacă sunt duse la extrem, ambele abordări sunt problematice. Prima poate duce la retragerea din spațiul public și politic. Iar cea din urmă amenință să dea la o parte scopul Bisericii, ridicând politica la un nivel de importanță pe care Dumnezeu nu l-a intenționat niciodată. Scriptura nu susține nici retragerea totală din procesul politic, nici suprainvestirea în domeniul politic. Evanghelia se aplică tuturor domeniilor vieții, iar Biblia ne învață despre conducători și autoritățile politice. Așadar, avem

nevoie de o a treia abordare, un model în care creștini implicați activ aplică cu credincioșie principiile biblice la provocările politice actuale. Însă cum arată acest model? Care sunt principiile care ne pot ajuta să navigăm prin peisajul politic atât de dezbinător?

CUM AR TREBUI SĂ ÎNȚELEM TOATE ACESTE LUCRURI?

Scopul publicației de față este să-i ajute pe creștini să înțeleagă problema implicării politice dintr-o perspectivă biblică. Și va face acest lucru prin conectarea implicațiilor Evangheliei la procesul politic.

- În primul rând, ne vom gândi la „de ce-ul” implicării creștinului în politică. Vom defini „politica” și vom explica de ce creștinilor ar trebui să le pese de politică. Apoi vom examina Cuvântul lui Dumnezeu, ca să vedem dacă perspectiva biblică ne oferă un cadru sau un set de principii care să ne ajute să navigăm prin domeniul politicii.
- În al doilea rând, vom analiza „cum-ul” implicării creștinului în politică. Vom vorbi despre rolul conducerii, al votului, despre sistemul american format din cele două partide politice, despre platformele politice și despre câteva probleme politice publice despre care Biblia vorbește foarte clar.
- În cele din urmă, vom discuta despre felul în care pastorii pot răspunde la întrebările morale delicate și despre cum își pot păstori congregațiile bine, recunoscând că în biserică există o diversitate de opinii despre multe probleme, inclusiv despre problemele politice.

CE ESTE „POLITICA”?

Definițiile sunt esențiale pentru diminuarea confuziilor. Pentru mulți, termenul „politica” este sinonim cu dezamăgire, conflict și dezbinare și invocă imagini ale candidaților certându-se la televizor sau a unui spot publicitar dezgustător din campania electorală, în care un adversar politic este denunțat. Totuși, să interpretăm politica atât de îngust, referindu-ne la politicieni, campanii sau un sistem de stat, este o perspectivă trunchiată.

POLITICA, ÎNȚELEASĂ CORECT, ARE DE-A FACE CU FELUL ÎN CARE DIVERSE GRUPURI DE OAMENI ÎȘI ORGANIZEAZĂ TREBURILE

Cuvântul „politică” provine din termenul grecesc „polis”, care făcea referire la orașele-stat grecești (entități politice conduse de un grup de cetățeni). Pentru vechii greci, politica privea „lupta pentru controlul și distribuirea puterii în mai multe zone”⁴. Nu se limita doar la domeniul statului respectiv. Așadar, politica, înțeleasă corect, privește felul în care oamenii își organizează treburile – fie că este vorba despre decizia unei asociații de homeschooling cu privire la locul în care să-și desfășoare întâlnirile, despre un grup de vecini care hotărăsc că trebuie adunat gunoiul de pe strada lor sau despre o înțelegere între vecini de a-și supraveghea casele unii altora în timp ce sunt în vacanță. În acest sens, politica este în mod direct legată de comunitate – despre cum ne relaționăm la ceilalți oameni – și nu poate fi separată de conceptul de a ne iubi aproapele. Dacă ne convingem pe noi înșine că politica are de-a face doar cu un subgrup restrâns de politicieni în dezacord, și astfel alegem să ne retragem din politică cu totul, atunci societatea – aproapele nostru – va avea de suferit.

DE CE AR TREBUI SĂ NE PESE DE POLITICĂ?

De ce ar trebui să le pese de politică creștinilor care încearcă să-și trăiască credința? Deși nu este exprimat în mod explicit, pare să existe o presupunere în unele cercuri cum că politica este prin natura sa un lucru murdar și că activismul politic este nepotrivit pentru cei care iau în serios Evanghelia. Această perspectivă se potrivește cu abordarea pe care teologul Wayne Grudem o numește „Fă evanghelizare, nu politică” cu privire la implicarea civică.⁵ Cei care aderă la această perspectivă sugerează că creștinii ar trebui să se focalizeze exclusiv pe împărtășirea Veștii Bune și ucenicizarea altora, deoarece ultima poruncă a lui Isus a fost aceea de a face ucenici (Matei 28:16-20). Cu alte cuvinte, de vreme ce implicarea în politică nu conduce pe cineva la credința în Cristos, aceasta nu este o prioritate pentru noi.

Totuși, la o studiere mai atentă a Scripturii, vedem că această obiecție nu ține seama de perspectiva mai largă a politicii, una care include felul în care oamenii își rânduesc viața și problemele și realitatea că perspectiva creștină asupra lumii are multe de spus despre responsabilitatea civică. Ba mai mult, obiecția nu ia în considerare responsabilitatea pe care o au creștinii de a administra binecuvântările și oportunitățile care li s-au încredințat. Pentru că votul este o chestiune de administrare, creștinii

care trăiesc într-o republică democratică ar trebui să voteze într-un mod care-L onorează pe Dumnezeu, și astfel să promoveze bunăstarea apropiatului său.

BIBLIA NE ÎNVĂȚĂ CĂ AUTORITĂȚILE CARE NE CONDUC AU FOST RÂNDUITE DE DUMNEZEU (ROMANI 13:1-7)

Biblia ne învață că stăpânirile sunt rânduite de Dumnezeu. În Romani 13:1-7, Pavel îl descrie pe dregător drept „slujitorul lui Dumnezeu” și spune că dregătorii sunt responsabili de administrarea dreptății civile. Deși Dumnezeu este suveran, El alege să folosească stăpânirile omenești pentru a-Și împlini voia în domeniul civil. De asemenea, mai găsim o bază biblică pentru stăpânirile omenești în Geneza 9, acolo unde Dumnezeu dă autoritate pentru acțiunea împotriva ucigașilor (Geneza 9:5-6).⁶ Acest pasaj implică faptul că comunitățile trebuie să formeze sau să sprijine guvernări capabile să administreze dreptatea.

Așadar, rolul important pe care conducerea îl are constituie unul dintre motivele pentru care creștinilor ar trebui să le pese de procesul politic. Guvernarea a fost ideea lui Dumnezeu, iar creștinii ar trebui să se gândească la ea și să se implice în ea într-un mod compatibil cu scopul ei dat de Dumnezeu. Un al doilea motiv pentru care creștinilor ar trebui să le pese de politică este faptul că Biblia conține numeroase exemple în care poporul lui Dumnezeu s-a implicat în politică ca parte a unei abordări holistice a lucrării care se adresează atât nevoilor spirituale, cât și celor temporare.

Vechiul Testament oferă exemple de implicare politică plină de credincioșie. De exemplu, Iosif și Daniel au slujit în administrații străine și și-au folosit influența pentru a implementa politici care au fost benefice societății. În cazul lui Iosif, în timpul unei secete devastatoare (Geneza 45:9-12), Dumnezeu a folosit poziția pe care o avea el în conducerea Egiptului pentru a proteja și a furniza cele necesare familiei lui extinse (care avea să devină viitorul popor Israel). În același fel, împărăteasa Estera și-a folosit influența în guvernarea persană pentru a salva poporul evreu de la un genocid aprobat de stat (Estera 8). În altă parte, profetul Ieremia i-a învățat pe exilații din Babilon să caute bunăstarea noului lor oraș. De asemenea, el le-a poruncit să se și roage pentru cetate, „pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei”

(Ieremia 29:7). O societate prosperă va fi benefică atât pentru poporul lui Dumnezeu, cât și pentru locuitorii orașului.

În Noul Testament, Isus S-a implicat și El în lucrarea holistică, purtând de grijă nevoilor fizice și spirituale ale poporului; hrănirea celor flămânzi și grija față de cei bolnavi au fost extinderi ale mesajului pe care El l-a predicat. De asemenea, Pavel a susținut o abordare cuprinzătoare a slujirii: „... cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință” (Galateni 6:10). Și: „Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Cristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele” (Efeseni 2:10).

Îndemnul de a face „fapte bune” are importanță publică și este, așadar, inevitabil politic. Deciziile luate de cei care slujesc în poziții de conducere au un impact substanțial asupra vieții oamenilor. Prin urmare, o perspectivă creștină recunoaște că „faptele bune” ale credincioșilor trebuie să includă orice domeniu al vieții – inclusiv cel politic, un domeniu cu implicații uriașe pentru evanghelizarea creștină, misiune și libertatea de a predica Evanghelia.

ÎNDEMNUL BIBILIC DE A FACE „FAPTE BUNE” ARE IMPORTANȚĂ PUBLICĂ ȘI ESTE, AȘADAR, INEVITABIL POLITIC.

Fiind acuzat de răzvrătire, Pavel și-a exercitat dreptul său de cetățean roman și i-a cerut ajutorul lui Cezar (Fapte 25:10). Se pare că apostolului nu i-a fost greu să apeleze la sistemul politic și legal din vremea sa, pentru a căuta dreptatea împotriva acuzațiilor false care i-au fost aduse.

În cele din urmă, Pavel îl învață pe Timotei: „Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavie și cu toată cinstea.” (1 Timotei 2:1-2) Creștinii trebuie să se roage pentru liderii lor, a căror decizie poate susține sau împiedica posibilitatea ca ei să trăiască o viață evlavioasă cu toată cinstea.

Pe scurt, fiind mijlocul prin care ne organizăm viața, ca comunitate, politica ocupă un loc semnificativ în societate și este un domeniu inevitabil, central al preocupării creștine. Deoarece guvernarea și legile ei constituie o parte inevitabilă a vieții noastre, nu există nicio modalitate prin care

să evităm un oarecare nivel de implicare. Acest lucru este valabil pentru creștini, care deși sunt „niște străini și călători” (1 Petru 2:11) în această lume, sunt totuși și cetățeni ai „Cetății pământești”, cât și ai „Cetății cerești”. Creștinii trebuie să caute să fie cetățeni buni ale ambelor cetăți și să-și exercite influența în promovarea acelor legi, măsuri și practici care contribuie la înflorirea aproapelui nostru.

Așadar, creștinii au o *obligatie biblică de a se implica* în politică și în procesul politic. Acum întrebarea este: care este *modalitatea corectă de a ne implica*?

AR TREBUI CREȘTINII SĂ SE IMPLICE ÎN POLITICĂ?

Cum ar trebui creștinii care cred Biblia și iubesc Evanghelia să-și exercite responsabilitățile lor politice? Această întrebare a fost ridicată de unii lideri evanghelicici renumiți din timpurile noastre. Acești lideri și-au exprimat îngrijorarea în ceea ce privește natura dezbinătoare și vulgară a politicii americane actuale și au oferit sugestii pentru implicarea în procesul politic.

EVITAREA TOTALĂ A POLITICII ESTE O SUSȚINERE TACITĂ A SITUAȚIEI ACTUALE, CEEA CE AR PUTEA INCLUDE ANUMITE CONDIȚII SOCIALE CARE PERPETUEAZĂ NEDREPTATEA FLAGRANTĂ.

Majoritatea sfaturilor oferite de aceștia sunt de ajutor. De exemplu, un pastor a afirmat: „a nu fi politic înseamnă a fi politic”, certându-i așadar pe cei care evită conversațiile politice de teama de a nu fi percepuți ca fiind „prea politici”.⁷ Acesta mai remarcă faptul că evitarea totală a politicii este o susținere tacită a situației actuale, ceea ce ar putea include anumite condiții sociale care perpetuează nedreptatea flagrantă. Exemplele din istorie includ bisericile din secolul XIX care au refuzat să denunțe sclavia și bisericile din secolul XX care nu au reacționat la legile Jim Crow. De teamă să nu devină „prea politice”, aceste biserici au fost în realitate susținătorii acelor instituții și legi rele.

Un al doilea exemplu este răspunsul pe care Church of England din Africa de Sud (CESA) l-a avut față de apartheid (1948-1994). Deși Biserica a căutat să aibă o poziție „apolitică”, această pretenție de neutralitate a permis CESA să fie înșelată și să accepte un sistem

social, economic și politic crud și opresiv.⁸ Încercând să fie apolitică, Biserica de fapt a aprobat un sistem care tolera nedreptatea profundă. Capitulara Bisericii germane în fața naziștilor în anii '30 reprezintă un eșec asemănător. Prin faptul că nu au denunțat ideologia anticreștină a lui Hitler, pastorii nu și-au păstorit bisericile în timpul unei perioade când era mare nevoie de ucenicie creștină adevărată.

În timpul unui tur de alegeri recent, un lider creștin renumit i-a încurajat pe pastori să se implice în procesul politic rugându-se pentru conducătorii țării și predicând pe anumite teme controversate pe măsură ce ele apar, în paralel cu predicarea pe teme biblice. Totuși, el a afirmat că nu este înțelept să le oferi ghiduri legate de vot membrilor bisericii sau să găzduiești secții de înregistrare pentru vot în holurile bisericii. A mai spus că aceste măsuri au efectul de a limita numărul oamenilor care s-ar simți „confortabil” să mai vină la biserica respectivă.⁹ Această perspectivă recunoaște că politica este unul dintre multele moduri de a ne iubi aproapele, dar ne avertizează că procesul politic vine cu propriul set de capcane potențiale, așadar, bisericile ar trebui să nu se încurce cu politica și campaniile electorale. Cei care îmbrățișează această perspectivă cred că liderii Bisericii ar trebui să abordeze problemele morale în predici și să-și conducă adunările în rugăciune pentru cei care sunt în poziții de autoritate – lăsând majoritatea problemelor politice în seama conștiinței personale a membrilor ei.

În ciuda oferirii unor răspunsuri legate de responsabilitatea civică, această recomandare are aplicabilitate limitată în lumea reală, deoarece nu conduce ideile către o concluzie logică și nu descrie pași practici de acțiune. Aceste recomandări nu se adresează anumitor probleme, consecințelor unor idei și realității sistemului nostru format din două partide.¹⁰ Nu ar trebui niciodată să punem semnul egal între misiunea Bisericii și platforma unui partid politic. Dar ar trebui oare creștinii, și în mod special pastorii, să facă mai mult decât să-i îndrume pe oameni la a fi pașnici și decât să predice despre câteva probleme morale? Există cumva vreun imperativ etic pentru creștini să participe la vot, și dacă există, ce principii biblice ar trebui să ne călăuzească atunci când votăm?

AR TREBUI CREȘTINII SĂ VOTEZE?

Ar trebui creștinii americani să voteze? Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie mai întâi să înțelegem autoritatea dată de Dumnezeu

conducerii, forma de guvernământ unică a Americii și felul în care teologia ar putea să ne influențeze votul nostru.

După cum am observat și anterior, un lider creștin a exprimat recent disconfortul său cu privire la găzduirea unei secții de înregistrare pentru vot în biserica sa, cât și oferirea de ghiduri despre vot congregației sale.¹¹ Deși acest lider consideră că „votul este un lucru bun”, totuși el consideră că este o imprudență pentru biserică, ca instituție, să facă altceva dincolo de a se ruga pentru candidați și de a predica despre anumite probleme morale. În ciuda intenției bune a acestui pastor de a păzi misiunea și mărturia bisericii, această abordare nu înfăptuiește ceea ce cere ucenicia creștină completă. Dacă Evanghelia are implicații pentru toate domeniile vieții, inclusiv politica, atunci oare nu ar trebui pastorii să încerce să se asigure că membrii lor sunt echipați (sau în cazul de față înregistrați pentru a vota) și suficient de informați pentru a se implica cu credincioșie în viața publică?

CREȘTINII SUNT ADMINISTRATORI AI URNEI DE VOT ÎN ACEEAȘI MĂSURĂ ÎN CARE SUNT ADMINISTRATORI AI TUTUROR CELORLALTE LUCRURI PE CARE DUMNEZEU NI LE-A DAT.

Într-o republică constituțională cum este Statele Unite ale Americii, centrul puterii îl reprezintă cetățenii; guvernarea își primește autoritatea de la oameni. După cum a explicat Alexander Hamilton în *Federalist Paper 22*, consimțământul oamenilor este „izvorul original și pur al oricărei autorități legitime”¹². În Statele Unite, acest principiu este fundamental pentru guvernarea noastră și le oferă cetățenilor o mare oportunitate și responsabilitate. Spre deosebire de alte miliarde de oameni din lume, prin urna de vot, americanii își controlează viitorul lor politic. Într-adevăr, suntem administratori ai lui, așa cum suntem și administratori ai tuturor celorlalte lucruri pe care Dumnezeu ni le-a dat.

Pentru cetățenii creștini, implicațiile formei de guvernare a Americii sunt chiar și mai importante când sunt puse alături de învățătura lui Pavel despre scopul conducerii din Romani 13. Potrivit lui Pavel, guvernarea este rânduită de Dumnezeu pentru a promova binele și pentru a opri răul. Dumnezeu autorizează guvernarea pentru a mânui sabia în scopul administrării dreptății. După cum a explicat recent un teolog: „Sabia este darul autorizat al lui Dumnezeu pentru omenire, în scopul protejării vieții.”¹³

Din aceste considerații reiese un adevăr cu implicații mult mai vaste pentru implicarea politică a creștinilor: votul este un exercițiu de delegare a autorității rânduite de Dumnezeu. De vreme ce puterea stă în mâinile oamenilor în republica noastră, atunci când creștinii votează, ei delegă autoritatea lor conducătoare altora. Cu alte cuvinte, votând, creștinii încredințează responsabilitatea „purtării sabiei” unor oficiali care vor conduce în locul lor. Văzut din această perspectivă, votul este o chestiune de administrare, iar a nu vota înseamnă a nu exercita autoritatea dată de Dumnezeu.

Așadar, dacă actul votului este un act de delegare a mânuirii sabiei, pastorii ar trebui să le comunice membrilor lor: „Acesta este un lucru pe care creștinii trebuie să-l facă.” Luând în considerare rolul politicii și impactul direct și real pe care deciziile conducerii îl au asupra vieții oamenilor, minimalizarea responsabilității de a vota reprezintă un faliment în ucenicia creștină și iubirea aproapelui în totalitate.

S-ar putea ca unii să riposteze și să spună că această concepție despre vot și implicare politică prioritizează în exces scena politică. Referitor la obligația creștină de a ne iubi aproapele, s-ar putea ca ei să spună că „implicarea politică este doar un singur mod a ne iubi aproapele și de a încerca să fim o prezență credincioasă în cultura noastră”¹⁴. Acest lucru este adevărat, dar nu trebuie să minimalizăm importanța guvernării și rolul pe care aceasta îl are în viața oamenilor. Iubirea aproapelui trebuie să fie întruchipată în toate aspectele vieții. Pot oare creștinii să le poarte de grijă semenilor lor dacă nu se implică în politică, scena unde prind contur drepturile și libertățile de bază?

Mai mult, dată fiind influența vastă pe care o au Statele Unite în lume, cum pot creștinii americani să-i iubească pe oamenii celorlalte națiuni fără să aibă un interes personal față de felul în care guvernarea noastră abordează problema libertății religioase și a drepturilor omului în lume – probleme esențiale care vorbesc despre a-i percepe pe oameni ca fiind creați după chipul lui Dumnezeu? Votând, americanii hotărăsc cine va reprezenta Statele Unite peste hotare, cât și valorile pe care țara noastră le va duce mai departe în lume. Vor fi ambasadorii Americii apărători loiali ai libertății religioase peste hotare? Creștinilor care sprijină financiar misionarii ar trebui să le pese de starea libertății religioase internaționale, un domeniu în care Statele Unite are mare influență. Va fi avortul, sub eufemismul de „planificare familială”,

sponsorizat peste hotare de plătitorii de taxe americani sau politica externă a Statelor Unite va pune preț pe viața celui nenăscut încă? Iarăși spun, exercitându-și dreptul lor de a vota, credincioșii americani au o influență directă în aceste chestiuni.

PASTORII AR TREBUI SĂ AJUTE LA EDUCAREA ȘI ECHIPAREA MEMBRILOR LOR PENTRU A GÂNDI BIBLIC DESPRE PROBLEMELE POLITICE, DESPRE CANDIDAȚI ȘI PLATFORMELE PARTIDELOR.

În lumina acestor considerații, pastorii ar trebui să-și îndemne membrii să se implice în procesul politic și să voteze. Însă votul nu este suficient. Pastorii ar trebui, de asemenea, să ajute la educarea și echiparea membrilor lor pentru a gândi biblic despre problemele morale, despre candidați și platformele partidelor. În mare parte, această educare și echipare ar trebui să se desfășoare în serviciile regulate ale bisericii (prin predicarea Cuvântului, rugăciune și cântare etc.). Totuși, de dragul echipării politice solide, mai sunt necesare câteva lucruri. Pentru unele adunări acest lucru s-ar putea să însemne întocmirea de ghiduri pentru votanți și alte materiale educaționale. Pentru altele, s-ar putea să însemne găzduirea de workshopuri sau studii biblice despre implicarea politică.

Mulți creștini s-ar putea să strâmbe din nas la aceste sugestii; dacă este într-adevăr așa, atunci trebuie să ne amintim care este semnificația adevărată a cuvântului „politică”, după cum am discutat anterior – aceea de a decide cum să ne organizăm cel mai bine treburile comunității și cum să ne iubim semenii. Când realizăm că politica, în esența ei, are de-a face cu felul în care ne iubim semenii în timp ce ne trăim și ne organizăm viața împreună, atunci înțelegem că nu avem niciun motiv să evităm informarea cu privire la votul nostru. Ba chiar ar trebui să ne punem această întrebare. În Trupul lui Cristos, trebuie să facem loc pentru discuții serioase și chiar diferențe de opinie respectuoase asupra anumitor probleme, însă nu trebuie să evităm complet să discutăm despre aceste lucruri. Nu este suficient să ne exprimăm preocuparea pentru demnitatea umană, fără să sprijinim politicile și candidații care se luptă pentru a contracara răul moral. Într-o lume plină de păcat ca în Geneza 3, creștinii sunt chemați să contracareze efectele devastatoare ale căderii acolo unde ele există. Decizia noastră de a da un vot informat este încercarea de a face întocmai acest lucru.

REALITATEA SISTEMULUI NOSTRU FORMAT DIN DOUĂ PARTIDE

Pe măsură ce încercăm să înțelegem cum ne putem implica cel mai bine în politică, și în special în politica electorală, avem de luptat cu realitatea votării în contextul actual al sistemului nostru format din două partide.

Când vorbim despre navigarea plină de credincioșie prin sistemul acesta format din două partide, există perspective contradictorii. Unii susțin că cei credincioși trebuie să participe în procesul politic fără a identifica biserica cu niciun partid. Partidele politice de regulă solicită loialitate totală și vor ca membrii lor să îmbrățișeze fiecare poziție de pe respectiva platformă politică. Un asemenea devotament poate duce la acceptarea unor politici nebiblice și la incapacitatea de a fi o voce profetică în societate. Pentru a evita o astfel de situație (continuă argumentarea), creștinii ar trebui să fie orientați spre anumite probleme și să încerce să abordeze chestiuni morale urgente, indiferent de ceea ce partidele sau platformele partidelor dictează. Cu alte cuvinte, creștinii ar trebui mai degrabă să-i convingă pe liderii partidelor și pe legiuitori de însemnătatea ideilor lor, decât să accepte o întregă platformă politică și posibilele aspecte morale problematice pe care aceasta ar putea-o avea.

Multe organizații și lideri evanghelici au adoptat această abordare, și pe bună dreptate, deoarece creștinii nu ar trebui să amestece mesajul Bisericii cu cel al unui partid politic. Trebuie să evaluăm pozițiile politice în lumina Bibliei, nu invers.

Totuși, deși Biserica nu ar trebui să se lege de un partid sau de o mișcare politică, acest lucru nu ar trebui să fie folosit ca o scuză pentru a nu spune adevărul despre unde se situează cele două partide politice principale cu privire la cele mai de bază chestiuni morale. Retragerea din procesul politic și asimilarea totală într-un partid sunt două poziții la fel de inacceptabile. Așadar, creștinii trebuie să adopte o abordare clară și onestă bazată pe poziția celor două partide și a candidaților lor față de anumite probleme. Această abordare permite o distanță profetică, însă nu pretinde că cele două partide (sau platformele lor) sunt la fel cu privire la fiecare problemă morală.

Din punct de vedere istoric, ultimul președinte care nu a fost afiliat nici la Partidul Democrat, nici la cel Republican, a fost Millard Fillmore, membru al partidului Whig, actualmente dispărut, care a fost cel de-al treisprezecelea președinte al Statelor Unite (1850-1853).¹⁵

Din fericire sau din păcate, America are un sistem politic format din două partide, iar creștinii trebuie să le recunoască și să acționeze în acest sistem. Deși scopul creștinilor care se implică în politică ar trebui să fie să-i convingă pe membrii din ambele partide să abordeze problemele dintr-o perspectivă biblică, în perioada alegerilor trebuie să ne hotărâm pe cine susținem. Așadar, ce principii biblice și probleme politice ar trebui creștinii să ia în considerare atunci când se hotărăsc cum să voteze? Răspunsul la această întrebare ne va ajuta să ne hotărâm pe cine susținem în perioada alegerilor.

CARE SUNT CELE MAI CLARE PROBLEME ÎN SCRIPTURĂ?

Creștinii convingși de responsabilitatea lor de a vota și de a se implica politic trebuie să fie conștienți de problemele care sunt în joc și de poziția partidelor politice față de acestea. Și mai important decât atât este faptul că creștinii trebuie să fie înrădăcinați în ceea ce ne învață Cuvântul lui Dumnezeu. Așadar, ceea ce urmează este o trecere în revistă a învățaturii biblice despre câteva probleme morale relevante, care sunt în prezent dezbătute de către creștinii care doresc să navigheze prin procesul politic cu credincioșie. Unele probleme cu implicații morale includ avortul, căsătoria, rasa și diminuarea sărăciei. Deoarece Partidul Republican este perceput în mod obișnuit ca având o perspectivă mai aproape de perspectiva Bibliei vizavi de primele două probleme, iar Partidul Democrat vizavi de ultimele două, ne vom ocupa de avort și căsătorie împreună și de rasă și diminuarea sărăciei separat.

Avortul și căsătoria/sexualitatea

Biblia vorbește foarte clar despre avort și faptul că pruncul nenăscut este o persoană – viața începe la concepție, iar avortul este o crimă (vezi Exodul 21:22; Psalmul 139:13-16, 22:10, 51:5-6; Iov 3:3; Ier. 1:4-5; Isaia 49:1; Luca 1:39-45; Galateni 1:15).¹⁶ În mod similar, învățătura Bibliei cu privire la căsătorie este clară și definește căsătoria ca fiind legământul pe viață dintre un bărbat și o femeie (Geneza 2:24, Matei 19:5, Marcu 10:6-9, Efeseni 5:22-23). Scriptura este, de asemenea, foarte clară cu privire la statul comportamentului homosexual (Geneza 19:1-5; Leviticul 18:22, 20:13; Romani 1:24-28; 1 Corinteni 6:9-11; 1 Timotei 1:10-11).¹⁷

Așadar, atât despre viață, cât și despre sexualitate, Biblia este fără echivoc.

CÂND NE REFERIM LA PROBLEMA AVORTULUI ȘI A CĂSĂTORIEI/ SEXUALITĂȚII ÎN ZILELE NOASTRE, CELE DOUĂ PARTIDE SUNT LA POLI DIAMETRALI OPUȘI.

Când vine vorba despre problema avortului și căsătorie/sexualitate în zilele noastre, pozițiile celor două partide naționale, Republican și Democrat, sunt total opuse. Cu privire la căsătorie, platforma Partidului Republican din 2016 afirmă: „Căsnicia și familia tradițională, bazată pe căsătoria dintre un bărbat și o femeie, este baza unei societăți libere și de milenii i-a fost încredințată creșterea copiilor și întipărirea valorilor culturale.”¹⁸

Platforma Partidului Democrat din 2016 afirmă că democrații „salută... decizia Curții Supreme care a recunoscut că persoanele LGBT – ca oricare alt american – au dreptul de a se căsători cu persoana pe care o iubesc.”¹⁹

Despre avort, democrații s-au îndepărtat de poziția pe care au avut-o anterior, și anume că avortul trebuie „să fie sigur, legal și rar”²⁰. Acum, partidul consideră că avortul este un drept fundamental care ar trebui să fie finanțat de către stat. În timp ce în 1992 platforma lor includea un astfel de limbaj: „Scopul națiunii noastre este să facă avortul mai puțin necesar”²¹, platforma din 2016 stipula: „Vom continua să ne opunem – și vom căuta să anulăm – legile și politicile federale și statale care împiedică accesul unei femei la posibilitatea de a face avort, inclusiv abrogarea amendamentului Hyde”.²² Amendamentul Hyde, aprobat prima dată în 1976, interzice folosirea fondurilor federale pentru plățirea avorturilor. Platforma Democrată din 2016 a inclus primul apel explicit din partea unui partid politic pentru abrogarea acestei prevederi. Patru ani mai târziu, fiecare democrat care a candidat la președinție, inclusiv cel care a fost nominalizat, a susținut în mod public abrogarea acestui amendament.²³

Problema infanticidului a devenit parte a discuțiilor politice recente. Infanticidul, uciderea pruncilor născuți vii, a pătruns prima dată în discuțiile politice în 2019, atunci când New York-ul a abrogat o secțiune din legea sănătății publice care protejase copiii născuți vii în timpul procedurilor de avort nereușite. Legea actualizată permite, de asemenea, avortul chiar și după douăzeci și patru de săptămâni de sarcină, dacă sănătatea mamei este în pericol. Totuși, această prevedere motivată de „sănătatea mamei” nu se limitează la sănătatea fizică, ci

poate include și sănătatea psihologică și emoțională (care rămâne la aprecierea medicală a celui care oferă serviciile de chiuretaj). Așadar, noua lege este atât de generală, încât acum, în New York, avortul este legal până în momentul nașterii.²⁴

Democrații nu au rezerve în această chestiune. După pasajul despre legea avortului în New York din 2019, delegatul Kathy Tran (D) a introdus un proiect de lege similar în Virginia, pentru a legaliza avortul și în al treilea semestru de sarcină. Când a fost întrebată dacă proiectul său de lege va permite avortul și după ce femeia prezintă „semnele fizice ale faptului că urmează a se declanșa procesul nașterii”, Tran a răspuns: „Da, proiectul meu de lege va permite acest lucru.”²⁵

Răspunzând acestor comentarii și revoltei publice care a urmat, guvernatorul Virginiei Ralph Northam (D), fost neurolog pediatru, a fost întrebat ce se va întâmpla cu un copil care a supraviețuit unui avort de final de sarcină favorizat de legea propusă. Răspunsul lui a fost de-a dreptul șocant: „Copilul va fi născut. Copilul va fi îngrijit. Copilul va fi resuscitat, dacă asta își dorește mama și familia. Iar apoi va urma o discuție între medici și mamă.”²⁶

Republicanii s-au exprimat și ei cu privire la problema aceasta a infanticidului. Ca urmare la demersurile din New York, Virginia și din alte state, senatorul Ben Sasse (R-Neb.) a introdus *Born-Alive Abortion Survivors Protection Act* (*Actul de protecție a copiilor care au supraviețuit avortului și s-au născut vii*), în ianuarie 2019.²⁷ Legea propusă le cerea medicilor să ofere în timpul unui avort nereușit – un avort care rezulta în nașterea unui copil viu – aceeași grijă pe care ar acorda-o oricărui alt bebeluș aflat în același stadiu de dezvoltare. Medicii care nu acordă îngrijirea potrivită urmau să fie dați în judecată. Din nefericire, democrații din Senat nu au arătat niciun fel de dorință de a susține această lege, iar pe 25 februarie 2019 s-a hotărât încheierea dezbaterilor și trecerea la vot. Doar trei democrați din Senat au votat pentru înaintarea proiectului de lege pentru un vot final.²⁸ Democrații din Camera Deputaților au refuzat să se gândească la această lege, în ciuda faptului că republicanii i-au cerut purtătorului de cuvânt Nancy Pelosi de optzeci de ori să programeze un vot.²⁹ Refuzul din partea democraților din Camera Deputaților să recunoască problema bebelușilor supraviețuitori ai avorturilor s-a extins și mai mult atunci când republicanii au cerut o întrunire la care să aducă un martor care să investigheze profunzimea acestui subiect. De vreme

ce niciuna dintre comisiile conduse de democrați nu au fost doritoare să aibă o întrunire pe acest subiect, republicanii din Congres au fost forțați să aibă propria lor întrunire în subsolul Capitoliului, pe 10 septembrie 2019.³⁰

În februarie 2020, Senatul Statelor Unite a luat în considerare două legi care să-i protejeze pe copiii nenăscuți: *Pain-Capable Unborn Child Protection Act* (*Actul de protecție a copiilor nenăscuți încă și care sunt capabili să simtă durerea*) și, încă o dată, *Born-Alive Abortion Survivors Protection Act*. Deși majoritatea senatorilor au sprijinit legile, niciuna nu a obținut cele 60 de voturi de care era nevoie pentru a cere încheierea dezbaterilor și pentru a învinge sabotajul realizat de democrați.³¹ Dacă ar fi fost promulgată, legea *Pain-Capable Unborn Child Protection Act* l-ar fi protejat pe pruncul nenăscut de la avort după punctul în care poate simți durerea (20 de săptămâni). Și după cum am mai spus, proiectul de lege *Born-alive Abortion Survivors Protection Act* ar fi obligat personalul medical să acorde aceeași atenție medicală, îngrijire și sârguință pentru un bebeluș care supraviețuiește unui avort, la fel ca pentru oricare alt bebeluș născut la aceeași vârstă gestațională. Cu alte cuvinte, copiii care se născuseră deja erau ținta acestei legi. Totuși, în ciuda nevoii de ambele legi, doar doi democrați au votat pentru *Pain-Capable* și doar trei au votat pentru *Born-Alive*. Din nefericire, ambele proiecte de lege ar fi devenit legi dacă democrații nu le-ar fi boicotat; administrația Trump le-a sprijinit și promisese să-și dea acordul.³²

O altă problemă despre care Biblia vorbește foarte clar este căsătoria și sexualitatea umană. La fel ca în cazul avortului, există o diferență foarte mare între perspectiva republicanilor și cea a democraților în ceea ce privește sexualitatea umană. După cum se poate vedea în platforma lor, republicanii consideră căsătoria a fi unirea dintre un bărbat și o femeie și consideră că fiecare copil merită să aibă un tată și o mamă.³³ Republicanii sunt, de asemenea, gata să susțină faptul că sexul biologic nu este schimbabil și că adoptarea agendei agresive a activiștilor LGBT pune femeile și fetele în pericol. Pe de altă parte, aproape toți democrații îmbrățișează decizia Obergefell a Curții Supreme din 2015, care a legalizat căsătoria între persoane de același sex, consideră că politica externă a Americii ar trebui să propage drepturile LGBT în lume și militează pentru extinderea legilor SOGI (orientare sexuală și identitate sexuală) în lupta cu discriminarea.³⁴

Democrații sprijină, de asemenea, *Equality Act* (*Actul egalității*), care codifică orientarea socială și identitatea de gen ca fiind clase protejate în legea drepturilor civile din Statele Unite, garantând astfel același statut ca rasa și naționalitatea. Acest lucru perpetuează minciuna că înclinația sexuală a cuiva este egală cu culoarea tenului unei persoane, lucru care noi, creștinii, știm că le va provoca multă durere semenilor noștri, dacă este lăsat necontrolat. *Equality Act*, de asemenea, subminează protecțiile religioase care sunt în vigoare în prezent, luându-le oamenilor un drept sau o apărare din *Religious Freedom and Restoration Act* (RFRA) (*Actul pentru libertate și restaurare*). Dacă *Equality Act* ar deveni lege, conducerea i-ar putea obliga pe creștinii și membrii oricărei confesiuni care are obiecții cu privire la căsătoriile între persoane de același sex sau homosexualitate, să-și încalce convingerile în nenumărate feluri. În mai 2019, Camera Deputaților a aprobat *Equality Act* cu un vot de 236-173; 228 democrați au votat pentru acest proiect de lege, comparativ cu doar opt republicani care l-au sprijinit.³⁵

Privind lucrurile din perspectivă biblică, creștinii recunosc, pe bună dreptate, avortul și sexualitatea umană ca fiind probleme de importanță morală majoră. Din nefericire, după cum s-a dovedit din ultimele voturi și platforme politice, una dintre cele două mari partide politice a adoptat anumite poziții care sunt opuse învățăturii biblice în privința acestor probleme. Vom evalua această diferență de perspectivă mai târziu, însă deocamdată se merită să subliniem următorul lucru: implicațiile perspectivei pe care o persoană o are sunt vaste. După cum s-a văzut în voturile recente din Congres, perspectiva unui partid politic poate avea consecințe semnificative, chiar mortale.

Dar ce spune Biblia despre unele dintre aceste probleme morale care sunt dezbătute în prezent? Care sunt pozițiile celor două partide față de ele?

Sărăcia și rasa

Alte două probleme de importanță morală majoră sunt rasa și sărăcia. Scriptura ne arată că lui Dumnezeu Îi pasă de ambele aspecte, ceea ce înseamnă că și creștinii trebuie să caute să aplice înțelepciunea biblică în evaluarea felului în care partidele politice le abordează.

Grija lui Dumnezeu față de săraci este o temă răspândită pe tot parcursul Bibliei. Îndemnul de a ne îngriji de săraci abundă

(Proverbele 3:27-28, 22:22-23, 31:8-9; Isaia 1:17, 10:1-3; Zaharia 7:8-10), iar Isus Însuși a manifestat o grijă și o compasiune remarcabilă pentru cei săraci în lucrarea Lui de vindecare și învățare (Matei 11:4-6, 25:45; Luca 6:20-21, 14:14). Fratele vitreg al lui Isus, Iacov, scria că „religia curată și neîntinată” include grija față de orfani și văduve (Iacov 1:27). Creștinul nu poate să-și deschidă Biblia și să ignore chemarea lui Dumnezeu de a se îngriji de săraci.

În ceea ce privește egalitatea rasială, Biblia afirmă clar că toți oamenii sunt creați după chipul lui Dumnezeu (Geneza 1:27). În plus, vestea bună a Evangheliei este pentru toți oamenii; Cristos a murit pentru toți, iar în El, credincioșii din orice popor, de orice limbă și de orice neam sunt împăcați cu Dumnezeu și cu semenii lor într-un singur „om nou” (Efeseni 2:14-16). Când privește accesul la Dumnezeu, Biblia este foarte clară: Legământul cel nou a înlăturat diferențele rasiale (Galateni 3:28-29, Coloseni 3:11). În cer, oameni „din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă” Îl vor slăvi pe Dumnezeu (Apocalipsa 7:9). Prin urmare, readucerea la viață a acestor diferențieri lumești în felul în care-i tratăm pe oameni și acționarea cu ostilitate bazat pe culoarea pielii lor (sau a mediului din care provin sau a etniei lor) este un lucru păcătos și trebuie să fie respins cu vehemență de către Biserică.

Biblia vorbește în mod clar despre sărăcie și rasă. Creștinii devotați sunt obligați să se preocupe de aceste probleme; credințioșia față de Cuvântul lui Dumnezeu nu ne permite să acționăm mai prejos decât învățăturile Lui. Totuși, pozițiile celor două partide politice principale cu privire la rasă și la problemele economice sunt mai puțin directe decât pozițiile lor față de avort și sexualitate. Niciun partid nu afirmă că susține sărăcia și rasismul. Dimpotrivă, ambele partide spun că atât sărăcia, cât și rasismul, sunt probleme importante care trebuie abordate – ele diferă doar în modul de rezolvare. Atunci, cum putem evalua a cui poziție cu privire la rasă și sărăcie este mai fidelă Scripturii?

**PENTRU CREȘTINII CARE CAUTĂ SĂ APLICE PRINCIPIILE
BIBLICE ÎN PRIVINȚA ACESTOR PROBLEME, ESTE NEVOIE DE
DISCERNĂMÂNT, DE RUGĂCIUNE ȘI ÎNTELEPCIUNE – ȘI MAI ALES
DE LOC PENTRU OPINII DIFERITE.**

Nu există un răspuns ușor la această întrebare. În privința acestor probleme, ca în multe altele, apar tensiuni atunci când vine vorba despre felul în care ne raportăm la ele. Jonathan Leeman observă: „Îndepărtarea de principiile creștine esențiale și mișcarea către politici publice este rareori o linie dreaptă, ci mai degrabă o cale «complexă și ascuțită» printr-o mulțime de factori și considerații cu privire la care creștinii de bună credință s-ar putea să fie în dezacord.”³⁶ În timp ce unele ordonanțe politice sunt evidente – politici sau legi care discriminează pe baza rasei, a originii sau a sexului sunt clar rele – în privința altora este loc de dezbateri – politici precum discriminarea pozitivă, reforma închisorilor și alte probleme care afectează în principal comunitățile de minorități. Pentru creștinii care caută să aplice principiile biblice în privința acestor probleme, este nevoie de discernământ, de rugăciune și înțelepciune – și mai ales de loc pentru opinii diferite.

Este la modă să considerăm că Partidul Republican este „împotriva săracilor” și a drepturilor minorităților și să credem că Partidul Democrat susține săracii și minoritățile. Totuși, acestei concepții simpliste îi lipsesc dovezile. Să ne gândim, spre exemplu, la problema relațiilor rasiale și la legislația care afectează în mod disproporționat comunitățile de minorități.

Unii s-ar putea să punteze faptul că democrații par a fi mai focalizate pe starea critică a minorităților și a săracilor. Partidul Democrat de regulă oferă mai multă susținere programelor de discriminare pozitivă și altor eforturi de a ajuta comunitățile de minorități, așa că argumentul stă în picioare. O examinare completă a meritelor acestor eforturi – și a măsurii în care ele ajută cu adevărat minoritățile și săracii – depășește scopul discuției noastre prezente. Pentru scopul pe care-l avem noi aici este suficient să observăm că nevoia de purtare de grijă față de cei săraci și marginalizați este evidentă în Biblie. Totuși, Biblia nu oferă o anumită soluție. Similar, Biblia este clară în privința faptului că nu ar trebui să discriminăm bazat pe rasă, însă vor apărea mereu neînțelegeri cu privire la dacă și când apar situații de acest gen. Trebuie să fim pregătiți pentru a fi provocați, să ne recunoaștem lipsurile și să ne examinăm pozițiile vizavi de diverse politici în lumina Bibliei (nu invers). Însă, în același timp, creștinii nu sunt obligați din punct de vedere biblic să susțină propunerile democrațiilor în favoarea săracilor sau a minorităților (într-adevăr, unii s-ar putea să susțină că unele dintre aceste propuneri fac mai mult rău decât bine), la fel cum nu sunt obligați să susțină nici

propunerile republicanilor. Spre deosebire de problema avortului și a căsătoriei, nicio propunere din partea niciunui partid nu sunt susținute de Biblie. Aplicarea principiilor biblice la problemele legate de rasă adesea necesită o conștiință și un discernământ situațional.

În ceea ce privește sărăcia, nu există îndoială că multor republicani și democrați le pasă de săraci. Este pur și simplu eronat să contopim filosofii economice diferite ale celor două partide cu indiferența morală – o contopire care contribuie la concepția populară cum că toți republicanii sunt „împotriva săracilor”. Faptul că conservatorii cred în eficacitatea unui guvern limitat și a piețelor libere în scopul combaterii sărăciei nu indică o nepăsare în ceea ce privește comunitățile marginalizate. Dimpotrivă, conservatorii cred că cele mai bune condiții pentru înflorirea economică sunt create atunci când autoritatea guvernului este descentralizată. Biblia nu susține un anumit sistem economic – deși le favorizează pe unele, în timp ce pe altele le dezaprobă (porunca împotriva furtului arată respect pentru proprietatea personală, la fel cum este și respectul Vechiului Testament pentru moșteniri). În orice caz, este loc pentru diferențe de opinie cu privire la felul în care abordăm asemenea probleme în mod biblic – spre deosebire de problema avortului și a sexualității umane, discutate anterior.

Cu privire la legile importante menite să asigure egalitatea rasială în America, arhivele istorice arată că republicanii și democrații au lucrat împreună pentru a promova drepturi egale. Când Congresul a aprobat proiectul de lege *Civil Rights Act of 1964* (*Actul drepturilor civile din 1964*), 80 la sută dintre republicanii din Camera Deputaților și 82 la sută dintre republicanii din Senat s-au alăturat celor 63 la sută dintre democrații din Camera Deputaților și 69 la sută dintre democrații din Senat, pentru a vota în favoarea legii care interzicea discriminarea bazată pe rasă, care punea capăt separării rasiale în locurile publice cum ar fi școlile și interzicea aplicării inegale a cerințelor de înregistrare la vot.³⁷ Efortul bipartit la proiect de lege Civil Right Act a reprezentat o realizare legislativă istorică care a ajutat țara la împlinirea idealului încă de când a fost fondată, că toți, bărbați și femei sunt creați egali.

În 2018, legiuitorii republicani și democrați au lucrat împreună din nou pentru a aproba proiectul de lege *First Step Act*, menit să reducă recidivismul prin instruirea vocațională și cursuri de educare.

Republicanii din Camera Deputaților (226 de persoane)³⁸ s-au alăturat celor 134 de democrați, pentru aprobarea acestui proiect. Potrivit NAACP, afro-americanii și americanii de origine spaniolă formează 32 la sută din populația Statelor Unite, însă 56 la sută dintre aceștia sunt în închisoare.³⁹ Așadar, eforturile de a reforma sistemul de justiție reprezintă pași în rezolvarea problemelor care afectează în mod deosebit comunitățile de minorități.⁴⁰

Mai mult, rata șomajului în rândul afro-americanilor s-a prăbușit în timpul conducerii republicane, atingând cota cea mai de jos de 5.9 procente în mai 2018, când republicanii au controlat ramurile executive și legislative ale guvernului.⁴¹ În timpul acestei perioade, șomajul tinerilor negri a scăzut până la 19.3 procente, și acesta fiind un nivel scăzut record.⁴² Deși factorii care au contribuit la acest lucru sunt numeroși, iar corelarea nu înseamnă în mod automatic cauzalitate, rămâne totuși acest fapt că recent, sub conducere națională republicană, mai multe minorități au de lucru.

În privința acestor probleme controversate legate de relațiile rasiale și diminuarea sărăciei, creștinii ar trebui să fie binevoitori unii față de alții. Este important să ne amintim că există creștini, mai ales afro-americanii, care sunt afectați în mod deosebit de urmările și efectele de durată ale rasismului în multe părți ale țării. Drept urmare, acești credincioși au abordat tot procesul politic având un set de priorități influențate de anumite preocupări necunoscute pentru credincioșii din alte medii. Această realitate subliniază nevoia de a manifesta har când discutăm aceste probleme și importanța de a lăsa loc pentru opinii diferite acolo unde Biblia permite.

REFLECȚII BIBLICE ȘI APLICAȚII PRACTICE

Niciun partid politic nu este un partid creștin în sensul în care toate politicile pe care le susțin se aliniază perfect cu Biblia. De fapt, există numeroase probleme despre care Biblia nu vorbește. Privitor la astfel de probleme, creștinii ar trebui să dezbate lucrurile cu bunăvoință și să le lase libertate celorlalte părți să aibă opinii diferite. Există numeroase probleme care nu sunt menționate în această publicație și pentru care putem extrage aplicații biblice, iar creștinii ar putea să se gândească la felul în care acestea ar putea să influențeze implicarea și votul lor.

ÎN ULTIMII ANI, CELE DOUĂ PARTIDE POLITICE PRINCIPALE AU ADOPTAT POZIȚII CLARE FAȚĂ DE ANUMITE PROBLEME MORALE DESPRE CARE BIBLIA VORBEȘTE LIMPEDE.

Totuși, este, de asemenea, adevărat faptul că, în ultimii ani, cele două partide politice principale au adoptat poziții clare față de anumite probleme morale despre care Biblia vorbește limpede. De exemplu, despre problema avortului și a sexualității, partidele sunt acum la poli opuși. Pentru creștinii care socotesc că autoritatea Scripturii este deasupra autorității oricărui partid politic, este tragic ca un candidat pentru o poziție de conducere să adopte (și în unele cazuri chiar să câștige) poziții care sfidează și chiar batjocoresc legea morală neschimbătoare a lui Dumnezeu. Este important să recunoaștem faptul că Partidul Republican în general a îmbrățișat poziții politice cu privire la avort și sexualitate care sunt în acord cu Scriptura, în timp ce Partidul Democrat a îmbrățișat poziții legate de aceste probleme care se opun învățăturii Scripturii.

Să ne gândim, spre exemplu, la problema vieții din pânțele. În privința aceasta nu doar că învățătura Bibliei este clară, ci și aplicarea ei în politicile publice este, de asemenea, clară. Biblia ne învață clar că fiecare ființă umană este un purtător unic al chipului lui Dumnezeu și are o demnitate inerentă. În consecință, viața umană este extrem de prețioasă și avem datoria morală de a păstra viața. Din perspectiva Bibliei, este corect și drept să sprijinim acele legi și politici care susțin viața. Perspectiva Bibliei despre avort și implicațiile lui în ceea ce privește politicile publice sunt evidente: uciderea copiilor încă nenăscuți este un rău moral căruia trebuie să ne opunem. Planificată în realitățile politice ale sistemului format din două partide, aplicarea acestui calcul moral este clară.

Mai mult, creștinii ar trebui să folosească o metodă de triere morală atunci când se gândesc la implicarea lor politică. Andrew Walker, specialist în etică creștină, subliniază că în privința avortului „există o mai mare urgență morală de a abroga legile nedrepte și codificate decât este prioritatea de a ameliora relele sociale care există datorită răutății sociale sau a comportamentului criminal”.⁴³ Cu alte cuvinte, existența unui drept pozitiv de a pune capăt vieții copiilor nenăscuți încă necesită acțiune imediată. Creștinii preocupați de pruncii din pânțele –categoria

de oameni cea mai prețioasă din țara noastră – trebuie să-și exercite influența, să-și folosească resursele și timpul pentru a corecta acest rău cât mai repede posibil. Ca parte din efortul holistic de a crea o cultură a vieții, creștinii trebuie să se angajeze în procesul politic de a aproba legi care protejează viața.

Referitor la sexualitatea umană, Biblia spune clar că Dumnezeu a lăsat căsătoria drept unirea dintre un bărbat și o femeie. Căsătoria este mijlocul instituțional prin care purtătorii chipului lui Dumnezeu împlinesc porunca de a umple și de a stăpâni pământul. Biblia pune valoare mare pe căsătorie și schimbarea definiției ei, așa cum a încercat să facă Curtea Supremă în 2015, este un atac direct la autoritatea lui Dumnezeu. Deși susținătorii căsătoriilor între persoane de același sex afirmă că sunt „de partea cea bună a istoriei”, ei sunt de partea greșită a Bibliei – ca să nu mai menționăm și biologia, antropologia și sociologia – referitor la această problemă. Republicanii și democrații au păreri foarte diferite în această privință, majoritatea republicanilor respingând revoluția sexuală reprezentată de promovarea drepturilor LGBT, în timp ce majoritatea democraților o îmbrățișează și o promovează.

Așadar, în ceea ce privește problemele morale ale vieții și ale sexualității umane, unul dintre partidele majore a îmbrățișat, din păcate, poziții care sunt în mod direct opuse moralității biblice. Rezultatul este acela al unei confuzii morale crescute în cultură, subminarea demnității umane și sporirea pierderii de vieți nevinovate din pânțele.

Deși sărăcia este și ea o problemă morală importantă în Biblie, acțiunea specifică poruncită este aceea de a ne îngriji de săraci. Biblia nu ne poruncește să sprijinim discriminarea pozitivă sau să ne opunem ei. Nici nu ne poruncește să implementăm programe de stat anti-sărăcie sau să ne opunem lor în favoarea celor private. Poziția biblică prescrisă (grija față de săraci) pur și simplu nu se răsfrânge asupra politicilor partidului, așa cum se întâmplă cu avortul și sexualitatea. Ca multe alte probleme, politicile privind îndepărtarea sărăciei sau relațiile rasiale necesită o analiză serioasă și atentă înainte de a lua o hotărâre în privința lor – o analiză care începe cu Scriptura și principiile biblice, dar care, de asemenea, necesită folosirea abilităților analitice pe care Dumnezeu ni le-a dat, pentru a prelua informațiile necesare și din alte domenii, cu scopul de a înțelege cu adevărat problema.

**DEȘI NICIUNUL DINTRE PARTIDELE POLITICE NU-I REPREZINTĂ
PERFECT PE CREȘTINI, PLATFORMELE PARTIDELOR NE PERMIT SĂ
LUĂM DECIZII BINE GÂNDITE CU PRIVIRE LA CEL PE CARE-L VOM
VOTA ÎN PERIOADA ALEGERILOR.**

Așadar, deși niciunul dintre partidele politice nu-i reprezintă perfect pe creștini, platformele politice ale partidelor ne permit să luăm decizii bine gândite cu privire la cel pe care-l vom vota în perioada alegerilor. Aceste platforme, care sunt filosofii de conducere propuse, le permit creștinilor să vadă felul în care partidele politice prioritizează (sau nu) probleme despre care Biblia vorbește foarte clar. Studiile arată că politicianii votează din ce în ce mai mult în raport cu platforma partidului din care fac parte – 80 la sută dintre ei au făcut acest lucru în ultimii 30 de ani.⁴⁴ Prin urmare, platforma unui partid este un bun indicator a felului în care politicianii din acel partid vor vota. Așadar, pentru creștini, atâta timp cât o platformă recomandă măsuri în linie cu moralitatea biblică, este mai ușor să luăm o decizie informată despre ce partid să sprijinim bazat pe platforma acestuia.

Importanța platformelor partidelor a fost recent observată și de Albert Mohler, președintele seminarului Southern Seminary. Discutând despre felul în care creștinii ar trebui să gândească despre politică, Mohler a subliniat importanța a diferite probleme precum libertatea religioasă, avortul, funcțiile din sistemul judiciar, sexualitatea, căsătoria și hermeneutica (adică cum să interpretăm Constituția). Subliniind importanța platformei oficiale a partidului și rolul pe care aceasta îl are în decizia noastră în privința votului, Mohler a explicat: „Totul se rezumă la poziția pe care partidul a exprimat-o. Acest lucru va fi cel mai important”.⁴⁵ Așteptând cu nerăbdare congresele din vară, el a mai spus: „În momentul în care vor fi făcute publice platformele politice ale celor două partide, cred că vor mai fi foarte puțini americani care vor spune: «Chiar nu știu cu cine să votez», dacă au o perspectivă clară asupra lumii.” Pentru Mohler, ca și pentru mulți creștini care caută să administreze votul lor cu înțelepciune, diferența de perspectivă asupra lumii reflectată în platformele partidelor politice ar trebui să fie un factor principal.

Pe scurt, dacă creștinii cu o teologie conservatoare par a se alinia în mare măsură unui partid, se datorează faptului că celălalt partid a luat

poziții care se opun învățaturii clare a Bibliei în privința unor probleme morale importante. Așadar, deși este adevărat că creștinii nu ar trebui să se simtă cu adevărat „în largul lor” în niciun partid politic⁴⁶, este oare drept să spunem că ar trebui să se simtă la fel de confortabili în ambele?

Răspunsul pare a fi „nu”.

CONCLUZIE

Creștinii sunt chemați să-L onoreze pe Dumnezeu în fiecare domeniu al vieții lor. Așadar, ar trebui să căutăm să-I supunem totul Domnului, inclusiv implicarea noastră politică. Ca creștini, avem multe motive pentru care să ne preocupe conducerea politică a țării noastre. Implicarea în politică nu este doar un lucru de neevitat ci, de asemenea, este și o oportunitate de a-L onora pe Dumnezeu și de a le arăta dragoste semenilor noștri.

Creștinii americani, prin dreptul pe care-l au de a vota, au o oportunitate unică și o datorie de a influența procesul politic. Creștinii ar trebui, așadar, să abordeze aspectul implicării lor într-un duh de rugăciune și căutând sfaturi duhovnicești. Trebuie să trecem toate problemele, toți candidații și platformele partidelor printr-o perspectivă creștină și să le supunem Cuvântului lui Dumnezeu. Ce probleme politice sau morale tratează Biblia? Există anumite măsuri care sunt condamnate în mod explicit în Biblie? Există domenii în care în care creștinii bine intenționați pot avea păreri diferite? Acestea sunt întrebări importante și creștinii trebuie să fie în stare să le gândească cu claritate și înțelepciune.

Pastorii au o responsabilitate și mai mare. Deoarece lor li s-a încredințat responsabilitatea de a-și uceniciza turma, nu este suficient să recunoască faptul că anumite poziții politice sunt profund rele, și totuși să nu încurajeze acțiunea. Votul este o chestiune de administrare, iar creștinii ar trebui să fie încurajați și echipați să-și administreze votul într-un mod care-L onorează pe Dumnezeu și care demonstrează dragoste pentru aproape. Evanghelia se aplică tuturor domeniilor vieții, inclusiv politica și măsurile publice care se iau, iar pastorii trebuie să-și ajute oamenii să facă legătura între principiile biblice și responsabilitatea politică pe care o avem.

**ÎN CALITATE DE CREȘTINI, TREBUIE SĂ NE FOLOSIM
CONVINGERILE ÎN MOD RAȚIONAL, VOTÂND PENTRU CANDIDAȚI
ȘI PARTIDE CARE SPRIJINĂ VALORI BIBLICE CLARE.**

Cu alte cuvinte, nu este suficient să ne rugăm pentru candidați și să vorbim de la amvon despre câteva probleme când avem posibilitatea să facem mai mult. Deși pastorii nu ar trebui niciodată să spună „Așa vorbește Domnul” acolo unde nu există nicio garanție că Domnul a spus, de dragul unei ucenicii solide, ar trebui să se asigure că congregațiile lor sunt echipate cu resursele necesare pentru a-L onora pe Dumnezeu în cabina de vot.

Constrânși de dragostea pentru aproapele nostru și de dorința de a administra bine responsabilitățile încredințate nouă de Dumnezeu, în calitate de creștini, trebuie să ne implicăm în procesul politic. Dar trebuie s-o facem în mod biblic. Acest lucru face necesar să fim pregătiți să ținem piept problemelor morale ale zilelor noastre, realității sistemului nostru format din două partide și să ne folosim convingerile creștine în mod rațional, votând pentru candidați și partide care sprijină valori biblice clare.

DAVID CLOSSON, masterat în teologie, *slujește ca Director of Christian Ethics and Biblical Worldview (Director de etică creștină și perspective biblice) la Family Research Council, unde face cercetări și scrie despre subiecte legate de libertatea creștină, sexualitatea umană și dezvoltarea politicii dintr-o perspectivă biblică. Momentan, David își termină doctoratul în Etică Creștină (focalizându-se pe politicile publice) la Southern Baptist Theological Seminary.*

NOTE BIBLIOGRAFICE

1. Wayne Grudem, *Politics According to the Bible: A Comprehensive Resource for Understanding Modern Political Issues in Light of Scripture (Politica din perspectiva Bibliei: O resursă cuprinzătoare pentru înțelegerea politicii moderne în lumina Scripturii)* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2010), p. 23-53. Grudem subliniază cinci perspective predominante despre creștini și guvernare pe care le consideră eronate: guvernarea ar trebui să impună religia, guvernarea ar trebui să excludă religia, orice guvernare este rea și demonică, „fă evanghelizare, nu politică” și „fă politică, nu evanghelizare”. El propune un model pe care-l numește „Influența semnificativă a creștinului asupra guvernării”, p. 55-76. O categorisire clasică a felului în care creștinii au abordat cultura și politica este cartea lui H. Richard Niebuhr, *Christ and Culture (Cristos și cultura)* (New York: Harper Collins, 1951). Cele cinci opțiuni ale lui Niebuhr sunt: „Creștinul împotriva culturii”, „Cristosul culturii”, „Cristos dincolo de cultură”, „Cristos și cultura în paradox” și „Cristos transformând cultura”.

2. Carl Henry, *The Uneasy Conscience of Modern Fundamentalism (Conștiința neîmpăcată a fundamentalismului modern)* (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing, 1947), p. 65.

3. De fapt, perspectiva cum că creștinii încalcă o versiune a ideii de „separare a Bisericii, de stat” dacă aduc convingerile lor în viața publică este o critică obișnuită a elitelor progresiste seculare. Totuși, critica aceasta este nedreaptă, deoarece nu ia în considerare intenția fondatorilor care nu au intenționat să ridice un „zid de separare” între toate manifestările de credință în Dumnezeu și toate aspectele vieții publice. Ideea că teologia creștină este cumva opusă legii sau politicii este înrădăcinată în ideea că viața publică trebuie să fie complet desacralizată și că sunt permise doar perspectivele seculare.

Însă îndepărtarea lui Dumnezeu și a valorilor biblice din sectorul public este o concesie inutilă pentru secularii care reclamă un sector public „neutr din punct de vedere al valorilor”. După cum spunea Richard John Neuhaus cu ani în urmă, noțiunea că convingerile induse de religie trebuie să fie excluse din discursul public este falsă și se bazează pe convingerea falsă că valorile seculare sunt nonreligioase. Toți intră în sectorul public cu o perspectivă înrădăcinată în convingeri fundamentale despre ce este adevărat; toți au angajamente formate de o metanarațiune generală.

Pe atunci senatorul Barrack Obama a exprimat importanța de a avea o bază morală pentru politică în anul 2006. Înțelegând că soluția la anumite probleme presupunea o transformare morală, Obama știa că era o greșeală să susțină că convingerile religioase nu au niciun rol în dezvoltarea politicii. El a spus: „Secularii greșesc când le cer credincioșilor să-și lase religia la ușă atunci când intră în sectorul public. Frederick Douglass, Abraham Lincoln, William Jennings Bryan, Dorothy Day, Martin Luther King – într-adevăr, majoritatea marilor reformatori din istoria Americii – nu doar că erau motivați de credința lor, ci au folosit în mod constant limbajul lor religios pentru a a-și susține cauza. Așadar, să spui că bărbații și femeile nu ar trebui să insufle «moralitatea lor personală» în dezbaterile politice publice este o absurditate. Legea noastră este prin definiție un cod al moralității, mare parte din ea fiind bazată pe tradiție iudeo-creștină.” Sursa citatului: Michael Sandel, *Justice: What's the Right Thing to Do? (Dreptatea: ce este drept să facem?)* (New York: Farrar, Straus and Giroux, 2009), p. 246.

4. Jonathan Leeman, *Political Church: The Local Assembly as Embassy of Christ's Rule (Biserica politică: Adunarea locală ca și ambasadă a domniei lui Cristos)* (Downers Grove, I11:IVP Academic, 2016), p. 83. Leeman, citând-o pe Judith Squires, susține faptul că „politica”, concepută corect, este o concepție mult mai amplă decât instituțiile statului.

5. Grudem, *Politics According to the Bible: A Comprehensive Resource for Understanding Modern Political Issues in Light of Scripture*, p. 44.

6. Leeman, *Political Church: The Local Assembly as Embassy of Christ's Rule*, p. 186. Leeman susține că întrebarea instituțională pe care ar trebui să ne-o adresăm, privitoare la Geneza 9, este cui i-a dat Dumnezeu autoritate să facă ce? El susține că „Dumnezeu le dă ființelor omenești autoritatea să mănuiască sabia... implicația inevitabilă a acestor două versete este că grupuri de oameni care trăiesc în societate trebuie să formeze sau să sprijine un guvern – un set organizat de procese instituționale recunoscute public pentru a folosi acest mecanism de dreptate, dat de Dumnezeu, în mod corespunzător”. Vezi Leeman, p. 186-188.

7. Timothy Keller, „How Do Christians Fit Into the Two-Party System? They don't” („Cum se încadrează creștinii în sistemul celor două partide? Nu se încadrează”), *The New York Times*, 29 septembrie 2018, accesat pe 10 mai 2019, <https://www.thegospelcoalition.org/blogs/kevin-deyoung/church-election-time/>.

8. Leeman, *Political Church: The Local Assembly as Embassy of Christ's Rule*, p. 85.

9. Kevin Deyoung, „The Church at Election Time”, *The Gospel Coalition*, 3 octombrie 2018, accesat pe 10 mai 2019, <https://www.thegospelcoalition.org/blogs/kevin-deyoung/church-election-time/>.

10. În alte părți ale lumii unde există sisteme formate din partide multiple (cum ar fi în Europa și Caraibe, de exemplu), creștinii trebuie să se lupte cu complexitățile unui sistem de guvernare parlamentar. Deși creștinii din țări cu multiple partide politice s-ar putea să abordeze implicarea lor politică în mod diferit, analiza problemelor oferită în această publicație rămâne aplicabilă.

11. Chiar și acolo unde există aceste sisteme, nu există niciun „partid creștin” în jurul căruia să se adune toți creștinii.

12. Alexander Hamilton, „The Federalist No. 22”, 14 decembrie 1787, *Constitution Society*, accesată pe 10 mai 2019, <https://www.constitution.org/fed/federa22.htm>.

13. Leeman, *Political Church: The Local Assembly as Embassy of Christ's Rule*, p. 50.

14. DeYoung, „The Church at Election Time”.

15. Frank Freidel and Hugh Sidey, „Millard Fillmore”, *The White House*, accesat pe 10 mai 2019, <https://www.white-house.gov/about-the-white-house-/presidents/millard-fillmore/>.

16. Pentru mai multe detalii despre învățătura biblică despre persoana nenăscutului, vezi cartea lui David Closson, „*Biblical Principles for Pro-Life Engagement: Personhood, Scripture and Church History*”, *Family Research Council*, 2019; online aici: frc.org/unborn.

17. Pentru mai multe detalii despre învățătura Bibliei despre căsătorie și sexualitate, vezi: FRC.org/worldview.

18. „Republican Party Platform 2016”, 2016 Republican National Convention, 2016, https://prod-cdn-static.gop.com/media/documents/DRAFT_12_FINAL%5B1%D-ben_1468872234.pdf.

19. „2016 Democratic Party Platform”, *Democratic Platform Committee*, 2016, 17, https://democrats.org/wp-content/uploads/2018/10/2016_DNC_Platform.pdf.

20. „Bill Clinton on Abortion”, OnTheIssues, accesat pe 10 mai 2019, https://www.ontheissues.org/Celeb/Bill_Clinton_Abortion.htm.

21. „1992 Democratic Platform”, The American Presidency Project, accesat pe 10 mai 2019, <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/1992-democratic-party-platform>.

22. „2016 Democratic Party Platform”, 33.

23. Maggie Astor, „How the 2020 Democrats Responded to an Abortion Survey”, *The New York Times*, 25 noiembrie, accesat pe 17 aprilie 2020, <https://www.nytimes.com/2019/11/25/us/politics/democratic-candidates-abortion-survey.html>.

24. Sam Sawyer, „Explainer: What New York’s new abortion law doesn’t do”, *America Magazine*, 30 ianuarie 2019, accesată pe 10 mai 2019, <https://www.americamagazine.org/rha2019>.

25. „Kathy Tran Presents Virginia Third Trimester Abortion Bill în Committee”, *The Republican Standard*, 29 ianuarie, 2019, accesat pe 10 mai 2019, <https://www.youtube.com/watch?v=OMFzZ5I30dg>.

26. „VA Gov On Abortion: «Infant would be resuscitated if that’s what the mother and the family desired»”, Hannah Cortez, 30 ianuarie 2019, accesat pe 10 mai 2019, <https://www.youtube.com/watch?v=SkTopSKo1xs>

27. Ben Sasse, „Born-Alive Abortion Survivors Protection Act”, No. S. 311 (2019), <https://www.congress.gov/bill/116thcongress/senate-bill/311>.

28. Câțiva democrați, inclusiv liderul minorităților din Senat, Chuck Schumer (D-N.Y.), a împrăștiat minciuni despre lege, argumentând că aceasta va încălca dreptul femeii de a face avort. Totuși, după cum a menționat de câteva ori sponsorul acestei legi Ben Sasse (R-Neb.), legea li se aplica doar bebelușilor care au supraviețuit unui avort eșuat. Ultimul vot a fost de 53-44 (ar fi fost nevoie de 60 de voturi). Niciun senator republican nu a votat împotriva legii, în timp ce trei senatori democrați (Manchin, Jones și Casey) au votat pentru. Vezi Alex Swoyer, „Senate Democrats clock Republican’s antiinfanticide bill”, *The Washington Times*, 25 februarie 2019, 33, accesată pe 10 mai 2019, https://www.washingtontimes.com/_news/2019/feb/25/senate-democrats-block-republicans-antiinfanticid/.

29. Pentru a vedea înregistrarea cu cele 75 din cele 80 de cereri, vezi: <https://www.youtube.com/watch?v=vaA5PA2BOcw&list=PLytHy7PQxOT7cvLIwmh0zqDPQ336uN9yS>.

30. Pentru mai multe detalii despre eforturile făcute de republicanii din Camera Deputaților cu privire la Born Alive Abortion Survivors Protection Act, vezi: <https://www.republicanwhip.gov/endinfanticide/>.

31. Senatul a votat 53-44 la votul pentru încheierea dezbaterilor pentru *Pain-Capable* și 56-41 pentru cealaltă lege. Voturile au urmat în mare măsură pozițiile partidelor. Doi democrați (Casey și Manchin) au votat în favoarea legii *Born-Alive*. Toți republicanii au votat pentru *Born-Alive*, în timp ce doi republicani (Collins și Murkowski) au votat împotriva *Pain-Capable*. Cei trei senatori democrați care candidează pentru președinție (Klobuchar, Sanders și Warren) nu erau prezenți pentru a putea vota, deși toți au votat împotriva ambelor măsuri în trecut. Vezi David Closson, „Callous and Cruel: The Senate Fails to Uphold Human Dignity”, Family Research Council, 26 februarie 2020, accesat pe 27 aprilie 2020, <https://www.frcblog.com/2020/02/callous-and-cruel-senate-fails-uphold-human-dignity/>.

32. „Statement of Administrative Policy”, Executive Office of the President Office of Management and Budget, 25 februarie 2020, https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2020/02/SAP_S-3275-and-S-311.pdf.

33. „Republican Platform 2016”, 2016 Republican National Convention, 10, 31, https://prod-cdn-stat-ic.gop.com/media/documents/DRAFT_12_FINAL%5B15D-ben_1468872234.pdf.

34. „2016 Democratic Party Platform”, Democratic Platform Committee, 2016, 17, 41, https://democrats.org/wp-content/uploads/2018/10/2016-DNC_Platform.pdf.

35. U.S. Congress, House, Equality Act, HR 5, 116th Cong., 1st sess., introdusă în Camera Deputaților pe 3 martie 2019, <https://www.congress.gov/bill/116th-congress/house-bill/5/text>.

36. Leeman, *Political Church: The Local Assembly as Embassy of Christ's Rule*, p. 377.

37. „Civil Rights Act of 1964”, H. R. 7152 (1964), <https://www.govtrack.us/congress/votes/88-1964/h182>. În Camera Deputaților, 153 de democrați și 136 de republicani au votat în favoarea proiectului de lege; 91 de democrați și 35 de republicani au votat împotriva lui. În Senat, 46 de democrați și 27 de republicani au votat pentru; 21 de democrați și 6 republicani au votat împotriva proiectului de lege.

38. „Final Vote Results For Roll Call 215”, U.S. House of Representatives, accesată pe 13 mai 2019, <https://clerk.house.gov/evs/2018/roll215.xml>.

39. „Criminal Justice Face Sheet”, NAACP, accesată pe 13 mai 2019, <https://www.naACP.org/criminal-justice-face-sheet/>.

40. David Clossom, „What human dignity has to do with criminal justice reform”, Ethics & Religious Liberty Commission, July 12, 2017, accesată pe 13 mai 2019, <https://erlc.com/resource-library/articles/what-human-dignity-has-to-do-with-criminal-justice-reform>.

41. „Databases, Tables & Calculators by Subject”, Bureau of Labor Statistics, accesată pe 13 mai 2019, <https://dat.bls.gov/timeseries/LNS14000006>.

42. Paul Davidson, „Jobs report: Black teen unemployment fell to 19.3 percent în September, lowest on record”, *USA Today*, 5 octombrie 2018, accesată pe 13 mai 2019, <https://www.usatoday.com/story/money/2018/10/05/jobs-report-blackteen-unemployment-lowest-record/1536572002/>.

43. Andrew T. Walker, „Why we should work to overturn abortion laws”, Ethics & Religious Liberty Commission, 28 august 2018, accesată pe 13 mai 2019, <https://erlc.com/resource-library/articles/why-we-should-work-to-overturn-abortion-laws>.

44. Jeff Stein, „We asked 8 political scientists if party platforms matter. Here’s what we learned.” („Am întrebat 8 politologi dacă platformele politice contează. Iată ce am aflat.”), *Vox*, 12 iulie 2016, accesată pe 13 mai 2019, <https://www.vox.com/2016/7/12/12060358/political-science-of-platforms>.

45. „Albert Mohler/ T4G Asl Anything, Southern Seminary, 15 aprilie 2020, https://www.youtube.com/watch?timecontinue=2451&v=E5TxKP7uiGo&feature=emb_title. Remarcile lui Mohler cu privire la alegerile prezidențiale încep de la minutul 41; paragraful citat începe de la 47:17.

46. Reține faptul că provocările cu care se confruntă creștinii americani nu sunt unice; frații și surorile noastre din alte țări experimentează aceleași tensiuni. Și aceasta se datorează faptului că nu există niciun partid „creștin”; niciun partid nu se aliază perfect cu învățătura Bibliei, nici măcar în țări în care există zeci de partide care candidează. De partea aceasta a cerului, creștinii credincioși vor avea mereu de ales între variante mai puțin perfecte. Înțelepciunea, rugăciunea și sfatul sunt indispensabile pentru implicarea noastră în procesul politic. Creștinii care locuiesc în țări care le permit cetățenilor lor să participe în procesul electoral ar trebui să fie recunoscători pentru libertatea lor și să-și amintească faptul că mulți creștini din lume nu au acest privilegiu. Așadar, deși niciun sistem politic nu este perfect, creștinii care pot participa la alegerea conducătorilor lor trebuie să facă acest lucru cu recunoștință și să caute să facă alegeri informați, ținând cont de principiile biblice subliniate în această publicație.